

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 3. Constantiæ motiva.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

Erant lapideæ hyarta sex posita. Jo. 2. 6. S. Bern. f. 12. ex parvis: *lapideæ*, dicuntur propter fortitudinem; nè facile frangantur, & affundatur liquor gratiæ, qui in eis continetur.

Videtur duos angelos in albis sedentes unum ad caput, & unum ad pedes. Joan. 20. 12. Cur non uterque ad latus? sed unus ad caput, & alter ad pedes? Galfridus hic: meritò duos vidisse angelos, unum ad caput, alterum ad pedes, perhibetur: nam & ad pedes Domini unguentum fuderat, & ad caput. Et ad pedes aliquantum fleverat, & nunc flebat ad caput. Fleverat prius sui confusione; sed nunc flebat Domini- cam passionem. Meritò viderat duos angelos, quæ sola ad monumentum stans duos Discipulos vicit. Meritò unum ad caput, & unum ad pedes vidit; quæ in eo, quod pie cepit, pie perstitit, & permansit. Quasi dicant angeli: perseverasti Maria, rectum virtutis ordinem tenens, principium ad pedes Christi, oleum, & lacrymas, fundens, posuisti: non destitisti, donec caput Domini ungens, ipsumque nobilioris originis lacrymis irrigans; ad finem pii operis pervenisti. Non potest hæc perseverantia non consequi, quod desideras: ecce ad locum capitis, & pedum, hilares, & devoti, confidemus: quasi adhuc unguentum illius tui, quod olim illis infuderat, odore recreati; perseverantiam, quam adhuc constanter retines, dum sedula inquiris, commendantes. Ramirez in ep. 2. v. 10.

Petra autem erat Christus. 1. Cor. 10. 4. Quia Petra dicitur Christus, eam nobis id nomen afferet utilitatem; ut rectam vivendi rationem firmam, ac stabilem, teneamus; & in rebus adversis fortiter perseverantes constantes simus; adversusque peccati impetum omnem strenuos, atque invictos omnes præstemus. Ex his enim rebus, & aliis hujusmodi, nos item erimus petra, in natura fragili firmum, & immutabile, Domini robur pro viribus imitantes. S. Gregor. Nyss. de perfect. Christiani.

Pedes ejus similes auribaleo. Apoc. 1. 15. V. Beda, Ambros. Anselm. pedes Christi sunt Fideles, qui vivent in fine Mundi tempore Anti-Christi; durabuntque in igne perfectionis, quasi in camio, fortes, & constantes. Corn. hic.

Ex Patribus, & aliis.

Vides coelum hoc? quam pulchrum, quam amplum, quam magnificum sit; quantum edurare poterit temporis. Jam enim quinque millia annorum, atque etiam plus, servatur, & constat; nec tamen longò temporis spatio effectum est, ut senescat; sed ad corporis modum, adolescentis robusti floret, vigetque atate: & quam principio sortitum est pulchritudinem, eandem integerrimam servat; nulla ex parte factum deterius tantò spatio temporis. S. Chrys. hom. 2. de incompreh. natura Dei.

Quadratus lapis sex equalia habet latera; in quod horum ceciderit, firmiter jacebit. Sic providendum est viro justo, ut in suo persistat proposito. Hujus autem latera sex hæc sunt: pro-

Polyanth. Sacr. Tom. I.

peritas, ad veritas, sui libertas, subjectio, in secreto esse, & in publico: in quibus singulis si a diabolo impulsus, stet; nec à proposito moveatur. S. Anselm. lib. de similit. c. 173.

Perseverantia assimilatur Lauro I. ob viriditatem: quia suo virore, nec hyeme, nec aestate, spoliatur. Sic perseverat homo in bono; ut nec hyeme adversitatis, nec ætate prosperitatis, virorem virtutis amittat. II. Ratione dignitatis: laurus enim dicitur à laude; eò quòd eius ramis, & folijs, cum laudibus victorum capita olim coronabantur, ut dicit Iidorus. Sic sola perseverantia est, quæ laudem, & coronam, meretur. Geminiani de similit. l. 3. c. 61.

Constantiam præci pingebant in rupe stantem allis marinis fluctibus, cum Lem. *Eadem semper.*

Obeliscus, cui alæ agglutinæ. Lem. *Immobile.* Andrea Sfortia Marchionis Palavicini; qui proposuerat, vel si alas ipsi adderes, à constantia sua nunquam dimoveri.

Sol Lem. *Hinc non recedam. Semper idem sub eodem.* Seneca ep. 31. Proficere; & ante omnia hoc cura, ut constes tibi. Quoties experiri voles, an aliquid actum sit, observa, an eadem velis hodie, quæ heri.

Stella fixa. Lem: *Omnis expers motus.*

Columna. Lem: *Tantum volvitur umbra.*

Amarantus. Lem: *Nec gelu, nec aestu.*

Adamas. Lem. *Nec mollior, nec fraggor.* Picinelli.

§. III.

Constantie Motiva.

Motiv. I.

Beati constantes.

Benedictus in filius Aser &c. Sicut dies juvenutis tuæ, ita & senectus tua. Deut. 33 24. 25. Aser Hebr. *beatitudo*. Ad senectutem utque imperturbatus incedit, qui beatitudinem consequi vult. P. Octavian. in Eccl. c. 11. v. 21.

Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum. Ps. 1 1. Non dixit, qui non abii, sed *abii*: non enim ille, qui in vita est, beatus est prædicandus ob exitum incertum, sed quodcumque opus absolvit, vitamque sine certò clausent. S. Basil hic.

Quis requiescet in monte sancto tuo? qui ingreditur sine maculâ, & operatur justitiam. Ps. 14. 1. 2. S. Basil. hom. 3. hic: attende exactam dictionis vim. Non dixit, qui ambulavit, sed qui *ambulat*; non qui ferit justitiam, sed qui *facit*. Non enim unus actus perficit virtutis studiosum operatorem; sed per omnem vitam prorogari, & extendi, convenit virtutis actiones; ut in bono perseveret homo usque ad finem, & salvus fiat.

Beatus ille, quem invenerit ita facientem. Luc. 12. 4. Non quòd ita fecerit; sed quòd ita perseveret faciendo. c. aet. hic.

Yy

Motiv.

Mot. II.

*Sola Constantia laudatur.**Et vidit Dens, quod esset bonum.*

Gen. 1. 12. Itā dicitur post singula creationis opera; sed post creationem hominis omittitur. Cur? S. Aug. lib. 3. de Gen. ad lit. c. 24. quia homo nondum erat perfectus: nondum enim erat in paradiso constitutus. 2. quia præsciebat eum peccaturum. Corn. hic.

Tunc cecinit Moyses. Ex. 15. 1. quando & ipse, & populus, in littore jam liberi extiterunt; non autem, quando erant in mari: ut intelligamus, quia, quamdiu in hujus vitæ fluctibus navigamus, canere omnino non debemus; donec in firmitate litoris simus, hoc est, æternā vitā perfruamur. Jo. Cluniac.

Sapientia foris predicat. Prov. 1. 20. Pro predicat, Hebr. est *jubilat*, Sept. *hymnizat*: id est, canit, & laudat; vel passivè hymnizatur, canitur, laudatur. Idem Sept. pro *foris*, habent *in exitibus*. Hinc Salvian. l. 4. ad Eccl. Cathol. Sapientia in exitu canitur; cur non dicit, cani in pueritiā, non in juventute, non in statu rerum incolumium, non in prosperitatibus secundorum? Scilicet quia in his omnibus, quidquid laudatur, incertum est: quamdiu enim quis subjacet mutationi, non potest cum securitate laudari. Corn. hic. Gloria Patri in fine. Virtus boni operis perseverantia est S. Greg. hom. 25. in Evang.

Non queruntur in Christianis initia, sed finis. Paulus malè cœpit, sed bene finivit. Judæ laudantur exordia, sed suis prodicione damnatur. S. Hier. ep. 10. ad Fur. de viduit. servanda.

Non tam initia sunt in bonis studiis laudanda, quam finis. Id. in ep. ad Gal. c. 4. Sicut enim in vinea multi usque ad prælium uvæ gradus sunt; & primum necesse est, ut vitis gemmet in pampinis, spem promittat in floribus, dehinc ut flore decussō, futuri botri species deformatur, paulatimq; turgescens uva parturiat; ut pressa torcularibus, dulcia multa detudet. Itā & in doctrina singuli beatitudinum sunt profectus: ut audiat quis verbum Dei, ut concipiat, ut in utero animæ ejus adolescat, & ad partum usque perveniat: ut, cum pepererit illum, lacte enutriat; & per infantiam, pueritiā, adolescentiam, juventutem, ad perfectum virum usque deducat. Idem ib.

Tolle perseverantiam; nec obsequium mercedem habet, nec beneficium gratiam, nec laudem fortitudo. S. Bern. ep. 119.

Lauda navigantis felicitatem; sed cum venerit ad portum. Sanct. Bern. l. de Pass. Dom. cap. 14.

Signum sapientiæ est, perseveranter comple- re. Nam non reputaretur sapiens, qui tempore Indulgentiarum iret Romam cum magno labore, & periculis pro Indulgentiis lucrands; & quando esset juxta portam Romæ, rediret absque hoc, quod non viderit Sanctuaria; nec intraret Romam; cum tot expensas fecerit, & nullam Indulgentiam lucratus fuerit: quia non dantur nisi intrantibus. S. Vinc. Ferr. de S. Thoma Aquin.

Mot. III.

Sola Constantia coronatur.

illò verò retrahente manum egressus est alter. Gen. 38. 29. Qui partim egressus, primum caruit, quia iterum retractus; qui verò prodiit totus, præcessit, quantumvis initio victus: quia corona non debebatur incipienti, sed orto. Zara misit manum, sed lassatus cessit gloria; & retractam dexteram dicavit ignaviæ; non gloriare de felicitate, antequam pervenias ad metam. Ille meretur laudem, qui virtutis cursum per- cit, non qui alacriter cœpit. Foris non vocatur, qui ipsa scaturigine sepelitur; necesse est undas in processu augere, si fluvij nomen fons exambit. Naxera in Jol. 14. §. 40.

Postquam omnia perfecta sunt, operuit nubes tabernaculum Iestimonij. Ex. 40. 31. 32. Constantia laude digna & à Deo benedicta. de Castillo. Ill. 214. Similiter factum est, 3. Reg. 9. 1. cum perfecisset Salomon adificium. Cur gloria Domini non implet tabernaculum, cum inchoatur? Vel cur Salomoni non apparet, cum opus tantis impensis struitur? Ostendit Dominus, quantum ei placeat boni operis consummatio; ut sine eâ non censetur opus dignum divinâ præsentia. Sylv. in Apoc. 3. v. 5.

Adverte, Matth. 20. 8. operarios usque ad vesperam in opere perseverasse; sed mercedem recepisse: perseverantiam commendat parabola. Barrad. D. Sept.

Jam triduo sustinent me. Marci 8. 2. S. Ambr. l. 6. in Luc. gratiæ celestis Christus impartitur alimentum; sed, quibus impartitur; adverte. Non otiosus, non in civitate, quasi in Synagoga, vel sæculi dignitate, residentibus, sed inter deserta Christum querentibus. Barrad. t. 2. l. 10. c. 11. hic.

Vos estis, qui permanistis mecum - & ego dispono vobis. Luc. 22. 28. 29.

Cæsareæ Philippi mulier illa fuit, quæ sanguinis fluxu laborans à Christo sanata. Hæc præ foribus domus suæ ad fontem quandam sub dio duas ex ære fuso erexit statuas; quarum altera mulieris ipsius genibus flexis; altera ex adverso collocata viri statu, dexteram mulieri porrigere visa. Ad hujus pedes ex basi herba quædam enascebatur nova, & specie cunctis medicis ignota: quæ, cum ad æræ illius diploidis simbriam excrevisset, eamque summò vertice tetigisset, præsentissimas inde accipiebat vires, ad omnis generis ægritudines pellendas: nihil tamen virium gerens, si, antequam æræ simbriæ summitatem crescendo attingisset, decerperetur. Nierenb. l. de mir. nat. terræ promissa c. 16.

Motiv. IV.

Constantia DEO grata.

Et suscitabo tibi sacerdotem fidelem, qui juxta cor meum, & animam meam faciet. 1. Reg. 2. 35. Cur de Samuele jam ministrante Domino non dicitur, qui facit, sed qui faceret? Deus aded duraturæ robur sanctimoniam amplexatur, ut præ ea minus æstimet florescentem. Oliva l. 4. Stram. §. Et anima mea illi viveret.

Erit

Erit tanquam lignum &c. Ps. 1. 3. Et cur non adulta jam poma memoras? an fructus non ediderat lignum tam fertile? absit. Exundant semper in iusto poma. Verum plus Dominus perseverantia futura, quam exuberantia florentis virtutis, oblectatur, mavultque laudare in eo non casurum folium, quam maturum, sapidumque jam pomum. Id. ib.

Et anima mea illi vivet, & semen meum serviet spsi. Ps. 21. 31. Cur non ais, anima mea illi vivit? Quod Dominus gratiorem sibi testetur quodammodo esse futuram perfectionem nostram, quam presentis temporis: Adeo oblectatur corde de perseverantia futura generose moliente; ut praeter ea, quam paritur virtutem; poene negligat, quam peperit. Id. ib.

Iustus ut palma florebit. Ps. 91. 13. Si iustus jam est, cur non dicitur jam florere ut palma? Gratio est, quod flores editurus praeciatur, quam quod florere spectetur. Ideo non juvenutis fervor, qui eniter maxime, sed senectutis laudatur ubertas. Id. ib.

Mane surgamus ad vineas; & videamus, si floruit vinea. Cant. 7. 12. Hoc enim sponso gratissimum; si mentem spectet grandia molientem. Sicut Paulus fecit: Philipp. 3. 13. qui praeteritorum facinorum oblitus, in anteriora se extendebat: seipso major fieri quotidie satagens. Hanc puto ob causam, Davidem maluisse futuras designare gemmas Iustorum, quam decora jam matura delibare: *erit tanquam lignum &c.* Id. ib.

Sedebit. &c. Thr. 3. 28. Si levavit super se, quomodo jam non solitarii sedet, & silet? Quod si sedet, cur Jeremias ait, sedebit? Maluit futuram, quam presentem commendare, cordis tranquillitatem: quod sciret, & majoris esse pretii, & Deo longè gratiorem. Id. ib.

Simile est regnum caelorum grano sinapis. Matth. 13. 31. non quod in arbore jam excrevit, sed quod granum est. Charior est proceritas eruptura, quam quae jam erupit. Id. ib.

Motivum V.

Exempla

D E U S.

Non est Deus quasi homo, ut mentiat; nec filius hominis, ut mutetur. Num. 28. 19.

Audi Israel: Dominus Deus tuus Dominus unus est. Deut. 6. 4. Et tu ergo, ad similitudinem Domini; unus esto, atque idem. Non hodie sobrius, eras ebriofus; hodie pacificus, crastina die litigiosus; hodie frugi, crastina die incontiens. Sanct. Ambros. ep. 1. ad Iulium.

Incipiam, & complebo. 1. Reg. 3. 12. id est, non solum diligens ero in inchoando, sed etiam constans in perficiendo. Mendoza hic.

Ego hodie genui te. Ps. 2. 7. Dicendo hodie, coaeternitatem suae majestatis ostendit: hodie enim apud DEum nullò initio incipit, nullò fine concluditur: non est enim ibi, fuit, neque erit; sed semper manet, semper est. Ex. 3. 14. *qui est, misit me ad vos.* Cassiod. hic.

Polyanth. Sacr. Tom. 1.

Ego Dominus, & non mutor. Malach. 3. 6. Fructus, constantia in propositis bonis. Quantilla res nos labefactat, & dejicit; mala fortietas, lectio, intemperantia &c. Lessius de perfidiv. Immutabilis.

Christus Dominus.

Formavit Dominus Deus hominem de limo terrae. Gen. 2. 7. Terra fuit Christus in passione. Terra non movetur; & ipse Christus non est motus, quando dixerunt ei: *si filius Dei es, descende.* Hugo Card. hic.

Dominus ascendit super nubem levem. Is. 19. 1. De primo adventu Christi intelligit S. Cyrill. Hier. Athanas. respondet finis principio; non dimisit bonum in fine, quod in principio apprehendit. *Et nubes suscepit eum.* Act. 1. 9. à nube virginis in nubem venit, ac per nubem ascendit. Theophyl. Matth. 24. 29. de ultimo iudicii die: *sol obscur. videbunt Filium hominis venientem in nubibus caeli.* Sylvest. in Act. 1.

Descendat de cruce. Matth. 27. 42. O superbi Judaei! non attendentes, quoniam majoris virtutis est, patienter in tormentis usque ad finem perseverare, quam de cruce descendere, & ab infirmitate carnis miserabiliter superari. Si enim nullus salvabitur, nisi qui perseverabit usque in finem; quomodo Christus Iesus nomine; & re, salus diceretur, si in cruce patienter usque in finem non perseverasset? S. Bonav. f. 1. D. infra Oct. Nat. D.

Antequam Abraham fieret, ego sum. Jo. 8. 58. ab aeterno scilicet. De Abraham dicit, *fieret*, quia creatura; de se, *sum*: quia est, qui est. Ex. 3. 14. S. Aug. tr. 43. intellige, *fieret*, ad humanam facturam; *sum* verò ad divinam pertinere substantiam. Dicendum videtur, ego eram: Deo enim nec est praeteritum, nec futurum. O si per constantiam in bono semper dicere possis, ego sum, bonus, qui fui, & ero. Sylv. in Jo. 8. v. 58.

Aspicientes in authorem fidei, & consummatorem Jesum. Hebr. 12. 2. Parum prodest cepisse, nisi inceptum consummetur. Diez. Sabb. post D. 4. Quadr.

Aliorum Exempla.

Ex Veteri.

Viri pastores sumus servi tui, ab infantia nostra usque in praesens. Gen. 46. 34. *hac autem dixeris; ut habitare possis in terra Giffn.* Abul. hoc dicebat Joseph; ne rex eos faceret bellatores, & disjungeret sciendo tota vita hoc officium tenuisse: quia iudicaret eos inhabiles ad aliud aliquid. Nemo senex facile discit artem, cui non studuit puer. Nimitum praesumit, qui inter brachia Domini, tanquam alter quidam Moyses, cupit suaviter obdormire; cum per omnem vitam suam, Dominum enormibus sceleribus oppugnarit. Did. Niss. Polit. Cael. p. 2. l. 4. c. 8.

Yy 2

Fuit

Fuit vir unus. 1. Reg. 1. 1. Non frustra hoc scriptum fuit: nam, ad titulum laudis Helcana respicit; qui videlicet stabilis fuit & immobilis. At contra, reprobi, non solum in personis pluribus, vel diverso errore, peccantibus, multi sunt; sed & singulus quisque eorum, ob multivolum variantis animi motum, multus est. V. Beda hic.

Helcana *vir unus* appellatur: non enim in diversa vagabundus, velut instabilis, ferebatur; sed firmus, atque inconcussus, perficiens, vir unus erat. Id. in Job. Vir dicitur, quia propositio fortis est; unus, quia amore singularis. Perfectio igitur viri in procemio ponitur unitatis: ut qui saeculum potenter despicit, mentem non dividat, sed supernis inhiat, & ea tantum suspiret. S. Greg. 1. 2. hic.

Edificavit Salomon domum, & consummavit eam. 3. Reg. 6.

Sic faciebat Job cunctis diebus. Job 1. 5. Olympiod. neque interdum actiones virtutem suscipiebat, aliquando vero praetermittebat; sed justis vita adeo semper apta erat: virtutum enim, bonarumque rerum, cessatio, reditus est ad improbitatem. Did. Nis. Pol. coel. p. 23. cap. 5. Constantia.

Surgam, & circumibo sicut asem. Cant. 3. 2. Heu misera! jam quò ibo? quaesivi in creaturis, quaesivi in sanctis; nusquam appareret: neque tamen à quaerendo desistam, donec inveniam. S. Thom. Vill. conc. in Cant.

Ex Novo,

Joannis Bapt. & aliorum.

Arundinem vento agitatum? Matth. 11. 7. Arundo vento agitata Joannes non erat, quem à statibus sui rectitudine nulla rerum varietas inflectebat. S. Greg. hom. 6. in Matth. Non iustis ad hominem arundini similem; sed ad proceram arborescentem firmissimis haerentem radicibus; quam nulli unquam turbine à justa sententia dimovere possunt. Barrad. hic.

Arundinem vento agitatum? Matth. 11. 7. Non cessit Joannes magnae opinioni, etiam jam creditus, quod esset Christus; non cessit Herodis terrori, quin ab eo argueretur necatus: semper eodem modo se habet, quem fidei constantia fovet. Alumnus virtutis ab utero: semper ipsius servabat censuram; non imaginem ejus colebat, sed ipsam in sua veritate gerebat. Sim. de Cass. 1. 3. hic v. 7.

Ecce jam triduo sustinent me. Marci 8. 2. O felix perseverantia, quae tantam Domini gratiam consecuta! quis in bono perseverans misericordiam Dei non invenit? Perseveravit Magdalena ad tumulum Jo. 20. 1. 16. & invenit Dominum. Perseveravit Chananaea & invenit filiae remedium Matth. 15. 22. Perseveravit Sara uxor Tobiae triduo in oratione; & post mortem septem virorum nata est virum sanctissimum Tob. 6. 18. Perseveravit amicus pulcherrimus ad ostium, & panes accepit necessarios pro amico. Luc. 11. 8. Marchantius Dom. 6. Pent.

Cepit de Joanne dicere ad turbas. Luc. 7. 24. Laudat Joannem de mentis constantia.

Ethoc idè; nè plebs, quae antea audivit Joannem testimonium Christo praebentem, & jam quaestiois ejus formam audivit, *tu es, qui venturus es*, putaret Joannem inlabilem, & ex levitate ante testatum, nuneque ex ignorantia feiscitatam. Dion. Carth. hic.

Donec invenias. Luc. 15. 4. Duæ parabolæ quarentis ovem, & drachmam, docent constantiam. Paoletti D. 2. Pent.

Maria autem stabat ad monumentum. Jo. 20. 11. Perseverantia est gemma virtutum, & caelestis janua regni. Stabat mulier amore astuans ad monumentum plorans; & aliis recedentibus, perseveravit lacrymis persusa in prece. Quoniam verò ab inquisitione non desistit, meruit invenire, quod quaerebat. S. Laur. Just. l. de casto connub. c. 15.

Ad destinatum persequor. Philipp. 3. 14. Senior ille, in Vitis PP. rogatus, quid perfectionis studioso agendum esset? respondit: eum imitari debere canes venaticos! Sicut enim illi leporem velocissime, totoque conatu, persequuntur; non respectant, quae in via sunt, aut offeruntur; sed oculis, sensibus & viribus omnibus, etiam per saxa, & vepres, in leporem feruntur; nec quiescunt, donec eum ceperint: ita & virtutis studiosum circa virtutes facere debere. Cornel. hic.

S. IV.

Varia alia Constantiae Motiva.

Ex Veteri, Novo, & Patribus.

Agar ancilla Sarai, unde venis? & quò vadis? Gen. 16. 8. Ad unum illa tantum respondit. Cur non dixit, se in Aegyptum tendere? Lipom. hic: erubuit confiteri, à domo sancti viri, probataeque dominae, ad Aegyptios rursus redire idololatrias. q. d. pudebat fateri, se à virtute ad vitia; à fide ad infidelitatem, remeare. Judicavit infamiam, ab incepto bono defiliter. de Castillo Illar. 235.

Ut sint unum, sicut & nos. Jo. 17. 11. Dei Filius, qui hac, moriturus nunc, loquitur, idcirco nunc moritur, ut ad unum, id est, ad aeternitatis stabilitatem homo reformetur. S. Rupert. hic.

Sis cum volo manere. Joan. 21. 22. vult Deus, ut, qui sunt in gratia, perseverent. S. Vinc. Ferr. l. 4. D. 8. Trinit. Qui exiit in gratia Dei dicitur Joannes. Id. l. 1. D. infra oct. Epiph.

Cepisse multorum est; ad culmen pervenisse, paucorum. Sanct. Hier. ep. 28. ad Lucinium.

Nemo Christianus, nisi qui ad finem usque perseveraverit. Tertull. l. de praescript. advers. haeret.

Perseverantia, singularis filia summi Regis, virtutum finis, earumque consummatio. S. Bern. serm. de viis vitae &c.